

[Finansministeren.]

som Institut er ubegavet; jeg ved heller ikke, om man kan bruge dette Udtryk om en Institution; men jeg tror ikke, der er noget Medlem i denne Sal, som vil være i Tvivl om, at de af det ærede Medlem citerede Eksempler i Virkeligheden var Udsættelser og Kritik af Regnskabsposter. Naar man faar saadanne Meddelelser fra Hovedrevisoratet om de forskellige Poster, er det ikke, fordi man i Hovedrevisoratet har faaet Lyst til at føre en venskabelig Korrespondance med Landbohøjskolen, men fordi man ønsker Realitetsundersøgelser og Besvarelser, og det har man ogsaa godt forstaaet paa Landbohøjskolen. Naar man nu forsøger at paa-vise, at man ikke har forstaaet det, er det et Forsøg paa at give sig selv Umyndighedsattest med Hensyn til at forstaa Skrivelser fra Hovedrevisoratet, og det tror jeg ikke, Landbohøjskolen har nogen Glæde af.

Det ærede Medlem klagede over, at de Svar, som var givet fra Landbohøjskolen, ikke var trykt i Statsrevisorernes Beretning, og det ærede Medlem rettede et skarpt Angreb paa Hovedrevisoratet herfor. Det ærede Medlem ved maaske ikke, men det ærede Medlem kunde dog formentlig let have faaet det at vide, hvis han havde interesseret sig derfor, at Hovedrevisoratet ingen som helst Indflydelse har paa, hvad Statsrevisorerne lader trykke. Det er Statsrevisionen, der i dette som i alle andre Tilfælde bestemmer, hvad der skal trykkes af den Beretning, der kommer fra Hovedrevisorerne. Men jeg kan yderligere til Oplysning for det ærede Medlem tilføje, at Hovedrevisoratet netop overfor Statsrevisionen har fremsat Ønsket om, at saa meget som muligt blev trykt af Beretningen, og netop paa Grundlag af denne Henvendelse fra Revisoratets Side er Beretningen blevet trykt mere udførligt, end Statsrevisionen havde tænkt paa først. Det vil sige, at hvis det ærede Medlems Kritik skal opretholdes, maa den rettes mod Statsrevisionen. Jeg skal ikke forsvare Statsrevisionen, den maa forsvare sig selv, men at rette Angreb paa Hovedrevisoratet af den Art, som det ærede Medlem her gjorde det, fordi Statsrevisionen ikke optrykker hele Beretningen, er fuldkommen uberettiget.

Det ærede Medlem fremsatte ved første Behandling af denne Sag den Udtalelse, at Hovedrevisoratet havde handlet i Strid med Loven ved ikke at tilstille Landbrugsministeriet den Beretning, som blev afgivet. Det er nu fuldt oplyst, at der naturligvis ikke foreligger en saadan Lovovertrædelse, som det ærede Medlem vilde beskyldte Hovedrevisor for. Den 29. Juni

1929 er hele Beretningen blevet tilstillet Statsrevisoratet, Finansministeren og Landbrugsministeren; naturligvis var det ikke et Uddrag, hvor Landbohøjskolens Svar var udeladt, men hele Beretningen med de Udsættelser, som er tilstillet Landbohøjskolen, Landbohøjskolens Svar derpaa og Hovedrevisors endelige Vedtegning — som man teknisk kalder det — til den førte Procedure. Det undrer mig, at det ærede Medlem, naar han har kunnet faa dette at vide, i en Skrivelse af 9. April synes at gentage denne Beskyldning mod Hovedrevisoratet, at det ikke har indsendt Beretningen til Ministeriet. Det ærede Medlem anfører nemlig, at man i Landbrugsministeriet har meddelt, at man ikke har faaet Beretningen, men det ærede Medlem oplyser ikke noget om, hvem i Landbrugsministeriet der har givet et saadant Svar. Om Hovedrevisoratets Beretning har ligget det ene eller det andet Sted i Landbrugsministeriet, efter at den er blevet tilsendt Ministeriet, skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men der er overfor mig udtalt Muligheden af, at Beretningen har været opbevaret af Departementschefen i længere Tid, inden den kom til Ministerens Kundskab — om det er, fordi Departementschefen er Medlem af Byggeudvalget, eller af andre Grunde, skal jeg naturligvis ikke udtale mig om, men at Beretningen altsaa er tilsendt Landbrugsministeriet paa det rigtige Tidspunkt, beder jeg det ærede Medlem være fuldkommen forvisset om, og jeg beder samtidig det ærede Medlem om ikke at gentage en saadan Beskyldning mod Hovedrevisoratet, efter at det dokumentarisk er modbevist ved en Skrivelse om, paa hvilken Dag Beretningen er oversendt. Saadanne gentagne Beskyldninger paa paa-viselig forkert Grundlag tror jeg ikke gavner det ærede Medlems Stilling.

Det ærede Medlem skriver, at havde Højskolen kendt Beretningen, vilde den selvfølgelig have forelagt Sagen for dens nærmeste Forum, Landbrugsministeriet, som da maatte handle. Det forstaaer jeg ikke. Beretningen skal ikke afgives til Regnskabsføreren, men til Ministeriet, og den skal afgives af Hovedrevisoratet, ikke af Højskolen; Højskolen har slet ikke noget at gøre med den Beretning, der skal afgives til Ministeriet, den har kun at afvente, hvilken Stilling Ministeriet tager til Beretningen, intet som helst andet. Det ærede Medlem maa være klar over, hvilken Stilling Højskolen indtager i denne Sag: det er Regnskabsføreren Stilling, og den Stilling maa man svare til.